

Есе на тему: “Академічна доброчесність: від теорії до практики.”

Підготував: курсант 1-го курсу
факультету цивільного захисту
групи Цзк-23-111
Пасічник Павло Геннадійович

“Знання — сила” Томас Гоббс

Якщо раніше головним показником влади та впливовості була саме фізична сила то в сучасному світі це далеко не так. Інтелект та високий рівень розумових здібностей в наші часи є чи не найважливішим показником грамотності та розвиненості людини в суспільстві. Одна із найголовніших задач яка стоїть перед людиною на її життєвому шляху є саме здобуття знань в різних сферах та накопичення досвіду за для того щоб в майбутньому мати змогу стати тим хто гідний жити в своїй країні, тим хто дійсно гідний ходити під її прапором та бути громадянином своєї незалежної держави. Навіть за для того щоб бути просто грамотною, розвинутою, усвідомленою людиною варто володіти як мінімум середнім рівнем інтелекту, логічним мисленням, гарною конгнітивною пам'яттю так іншими базовими показниками людини яка щось собою являє.

Перед університетами, інститутами, та інші заклади вищої освіти стоїть важливе завдання — зробити із людини з середньою освітою більш освідчену, грамотну особу з рівнем інтелекту вищим за середній, а також у подальшому створити кваліфікованого працівника тієї чи іншою професії і звичайно ж справжнього фахівця своєї справи. Після закінчення закладу середньої освіти перед людиною постає низка питань: “хто я?”, “ким я хочу бути?”, “що я собою являю?”, відповідю на ці питання і є її безпосередній вибір, напрям розвитку та роботи над собою в визначеній сфері. Це дуже важливий момент в житті індивіда адже він визначає те чи в змозі він стати справді гідною людиною і чим саме він буде корисний в цьому житті, в цьому соціумі і в цій країні.

Але посвідчення про закінчення навчання в закладі вищої освіти не завжди є вагомим показником високого інтелекту та освідченості людини адже визначає те ким ми є насправді не документ, не грамота, не медаль і навіть не слава, а ми самі, так саме ми знаємо себе краще ніж будь хто інший, саме людина може оцінити себе та свої знання з повна, саме вона визначає собі ціну та знає чого вона насправді варта.

Навчання в вищих навчальних закладах звичайнож не так легко дається як в початковому класі своєї міської школи. Вислуховуючи щоденно кількогадинні лекції та отримуючи завдання з вивчень матеріалу або підготовки власних робіт на визначену тему з'являється не аби яке бажання максимально спростити собі роботу, або взагалі уникнути її через втому, складність завдання та інші чинники, навіть такі банальні як лінь. Це цілком нормально для людини, мозок сприймає виконання складних задач як стресс, стресс і звісно ж напругу, а це безпосередньо негативні чинники які не приносять користі та задоволення організму, через що мозок цілком природно відторгає від себе даний вид діяльності. Але піддаватися спокусі та йти на поступки власній лінії це вже не є нормальним, адже ще ніхто і ніколи не досяг хоча би чого-небудь без праці та старань. Ще більшу спокусу відчувають саме курсанти, адже високий рівень стресу через всі можливі чинники збільшує бажання покинути справу. Також впливають: нестача часу, часта втома, не надто сприятливі умови для виконання поставленої задачі, наявність більш важливих занять т. ін. Саме ці чинники є найбільш розповсюдженими у молодих військовослужбовців та заважають навчатися потрібним чином.

Боротьба з лінню та вміння попри всі несприятливі умови та небажання працювати виказують справжню силу та завзятість здобувача освіти, внутрішня боротьба із самим собою це невід'ємна складова саморозвитку людини, в такі моменти людина дорослішає та зростає тому, що тільки ментально сильна та зріла особа може вміти змусити себе виконувати поставлену задачу.

Що ж, знання також важливі не тільки для того щоб бути гідною та освідченою людиною і все таке інше... також коли мова йде про знання, а тим паче про заклад вищої освіти то це означає професіоналізм, саме бажання стати фахівцем в обраній справі і професії додає мотивації та бажання вивчати матеріал та розбиратися в цьому на всі сто. Якщо обрати собі за мету стати кваліфікованим лікарем, професійним журналістом, висококласним рятувальником, або фахівцем у сфері лінгвістики то можна досягти своєї мети приклавши максимум зусиль та не втрачаючи мотивацію і віру в себе. Країні потрібні фахівці, їй потрібні справжні професіонали, а такі люди повинні належним чином вивчати матеріал, поринати в свою справу з головою, а також мати безмежне бажання й прагнення займатися улюбленою справою. В сфері освіти є деякий термін який визначає саме гідне ставлення до навчання і зветься він "академічна доброчесність".

Академічна доброчесність — це поняття яке формується на підґрунті принципів та етичних понять у здобувачів освіти, вони безпосередньо ним керуються в ході навчального процесу за для збереження гуманності, честності та гідності, а також в цілях збереження довіри та поваги. Порушити академічну доброчесність можна завдяки плагіату, обману, фальсифікації, списуванням та іншим підлим і нечоловічим вчинкам.

Прибігнути до подібного злочину здобувачі освіти можуть в цілях полегшення навчального процесу завдяки виконанню звань без потрібного розмірковування, праці, вивчення і поглинання матеріалу. Звичайно ж поворот на такий хибний але легкий шлях це величезний ризик, а також безчестне відношення як до навчання так і до того чию парацію в ході плагіату викристав здобувач освіти. Паплюження свого імені, нехтування людськими принципами та загальною моралью, а також байдуже відношення до наслідків геть не варте хвилини фальшивої слави та нечесно заробленої оцінки або похвали. Виховання в собі честі та гідності це також невід'ємна частина ментальної зрілості і людяності втратити яку можна набагато швидше та простіше ніж заробити.

Я вважаю що кожен здобувач вищої освіти повинен дотримуватися академічної доброчесності, адже це прості моральні принципи та загальноприйняті етичні норми які роблять із нас людей... чесних, гідних і справедливих людей, подібні норми та рамки в які ми себе заганяємо це не бецільні обмеженнями, а справжня культура і етика, банальна доброта та честь. Ми повинні поважати одне одного, а найголовніше поважати себе, адже в першу чергу всі ми являємося людьми, вихованими, освідченими людьми для яких моральні правила це невід'ємна частина соціальної стіни яка будується із моральних цеглинок. Повага та гідність саме ті критерії які притаманні здобувачу вищої освіти як зразковій та освідченій людині, тому не дотримуючись академічної доброчесності ці критерії руйнуються разом із людяністю і культурним розвитком студента чи курсанта, бути прикладом для всіх це те чого повинен прагнути гідний громадянин своєї держави. Людина з вищою освітою як ніхто інший важлива складова своєї держави, зберегти свою честь за для себе та залишитися гідним своєї країні ось до чого варто прагнути більше ніж до підлих вчинків які окрім фальшивих нагород та похвал більше нічого не дадуть, залишаючись честним ти також виховуєш у собі одне із найважливіших та найлюдяніших почуттів — совість.

Підбивши підсумки можна дійти до думки про те, що насправді академічна доброчесність це не тільки показник зразкового учня та здобувача вищої освіти достойного навчатися у своєму закладі, а також і показник ментально зрілої, гідної, чесною, освідченою людини яка має честь, совість, притримується етичних правил та морально людських принципів і саме через всі ці критерії вважається зразковою, адже саме вихованість в першу чергу виказує людину яка чогось варта, особу яка старанно та терпляче пробиває собі життєвий шлях через терни та перепони.

Тільки завдяки чесній роботі над собою, самовдосконаленню, старанній роботі та терпінню можна досягти всіх можливих цілей та навіть самотійно здійснити свої мрії і стати по справжньому щасливою та сильною людиною, адже знання це величезна сила.

“Ви ніколи не досягнете руками стільки скільки головою” не байдужий